

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513219481
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7513219481.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovaným: 1. U. N., O.. XX. XX. XXXX, O. V. X. C. XXX, toho času na neznámom mieste, 2. Š. N., O.. XX. XX. XXXX, O. V. X. C. XXX, toho času na neznámom mieste, obaja zastúpení opatrovníčkou U.. U. H., K. D. F. M. - D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO: 42247268, zastúpený: JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, Košice, o 947,70 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, č. k. 11C/83/2014-71 z 26. mája 2015

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd prvého stupňa alebo súd) rozhodol o žalobe o zaplatenie o 947,70 eura s prísl. tak, že do výšky 255 eur s príslušenstvom konanie zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy zastupovania 118,98 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodol tak po zistení, že na základe žiadosti žalovaných, žalobca im poskytol revolvingový úver (Zmluva o revolvingovom úvere podpísaná žalobcom dňa 8. 6. 2010 a žalovaným dňa 2. 6. 2010 (ďalej len „Žiadosť“). Žalovaní v bode 5 žiadali o poskytnutie úveru vo výške pôvodne 1.230 eur, so splatnosťou v 48 mesačných splátkach v 14. deň v mesiaci, s výškou mesačnej splátky 63,18 eura, zmluvnou odmenou 1.802,64 eura, predpokladanou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 70,01 %, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01 % a s priemernou ročnou percentuálnou mierou nákladov za úver 51,49 %. Zároveň zo žiadosti vyplýva, že ďalšia poskytnutá čiastka revolvingu mala predstavovať sumu 515,55 eura, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 1.000,77 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov úveru po poskytnutí revolvingu 64,19 %, ročná úroková sadzba revolvingu 80,98 %. Súd dospel k záveru, že z karty klienta vyplýva, že žalobca poskytol žalovaným 928,51 eura, pričom žalovaní splátkami v období od 14. 7. 2010 do 14. 3. 2013 uhradili sumu 2084,94 eura. Súd posúdil zmluvu ako v rozpore s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Z bodu 6 zmluvy vyplýva, že sa nemá vyplňať, teda že v čase uzavretia zmluvy táto časť nebola vyplnená, mala iný typ písma a uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere túto časť zmluvy právne spochybňujú. Na základe uvedeného súd posúdil zmluvu o spotrebiteľskom úvere z časti za neplatnú, lebo písomná forma nebola dodržaná v časti týkajúcej sa splátok, úrokov, RPMN a absentoval aj údaj o konečnej splatnosti úveru, čo o. i. považoval za neprijateľnú podmienku a hoci túto vo výroku nevyslovil, dospel k záveru, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov.

Účastníkom trovy konania nepriznal . Vedľajšiemu účastníkovi priznal právo proti žalobcovi na zaplatenie trov zastupovania 118,98 eur.

Žalobca napadol rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ vo vzťahu k § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. d/ a písm. f/ O.s.p.. Namietal, že napadnutý výrok je v rozpore s postavením vedľajšieho účastníka, lebo pri náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, nie je možné aplikovať zásadu úspechu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Procesný úspech žalovaných nezávisel od intervencie vedľajšieho účastníka konania, lebo súd ex offio skúmal vec čo do platnosti zmluvy i z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, podľa neho nenahrádzajú právnu pomoc, ktorú má poskytnúť samotný vedľajší účastník a ak zákonodarca priznal subjektu spotrebiteľskému združeniu určité osobitné postavenie, má tento subjekt byť odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie tejto činnosti. Vedľajší účastník môže vystupovať popri hlavnom účastníkovi a má právo sa dať i právne zastúpiť, ale trovy, ktoré vynaložil potom nie sú účelne vynaložené. Žalobca poukázal na možnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 3 O.s.p. zákona 353/2014 Z.z. a uviedol, že vedľajší účastník hoci oznámil vstup do konania pred účinnosťou novely § 93 ods. 3 O.s.p súhlas so vstupom do konania nepredložil a jeho vstup preto nie je zákonný.

Predmetom odvolacieho konania je len výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka. Ostatné výroky rozsudku súdu prvého stupňa nadobudli právoplatnosť 11. 12. 2015 a nie sú predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

Vedľajší účastník za účinnosti úpravy platnej do 31. 12. 2014 oznámil vstup do konania 9. 5. 2014. Súd nevyžadoval súhlas žalovaných s jeho vstupom popri nich, ani takýto súhlas nevyslovil opatrovník žalovaných. Z ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. účinného od 1. 1. 2015 vyplýva, že vedľajší účastník, ktorý je občianskym združením na ochranu spotrebiteľa vstupuje do konania oznámením súdu a so súhlasom účastníka, na strane ktorého má vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V danom prípade vedľajší účastník do konania vstúpil pred 1. 1. 2015, preto súd mal povinnosť požiadať o výslovný súhlas žalovaných s jeho vstupom a podľa § 5 O.s.p ho poučiť o následkoch súhlasu či nesúhlasu s využitím ustanovenia § 101 ods. 3 O.s.p., čo sa nestalo. Pochybenie súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci tým, že priznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods. 1 O.s.p., hoci tento vystupoval v konaní bez toho, aby súd zistil, či žalovaný so zastupovaním súhlasí. Treba prisvedčiť žalobcovi, že súd na ochranu spotrebiteľa pri posudzovaní spotrebiteľských zmlúv prihliada ex offio, preto ak v posudzovanom prípade súd priznal trovy zastupovania za 2 úkony právnej služby, bolo jeho povinnosťou tieto odôvodniť z pohľadu ich účelnosti. (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Z odôvodnenia rozsudku súdu nevyplýva, či ho presvedčili argumenty vedľajšieho účastníka, uvedené v písomnom 26. 5. 2014, nakoľko ich použil. V celom texte odôvodnenia rozsudku sa účasť a význam vedľajšieho účastníka v konaní z tohto pohľadu nespomína.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesprávne právne posúdenie vo výroku o trovách konania spočíva v tom, že toto ustanovenie použil nesprávne, ak sa nezaoberal zákonnosťou vstupu vedľajšieho účastníka do konania ani účelnosťou jeho trov zastupovania.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v novom rozhodnutí uviesť, či vedľajší účastník vystupoval v konaní popri žalovaných zákonne a ak áno, či aj účelne (opatrovník). Povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania bude potom vychádzať zo zásady účelnosti trov zastupovania až vtedy, ak vedľajší účastník bol v konaní podľa zistení súdu v čase jeho rozhodovania zákonne. O jeho prípustnosti síce rozhoduje súd len na návrh, ale legalita jeho prítomnosti v konaní závisí napokon prvotne od hlavného účastníka konania, na strane ktorého vystupuje. Povinnosťou súdu bude teda po vrátení veci rozhodnúť, či vedľajší účastník, doteraz bez ingerencie súdu, bez výzvy k žalovaným, alebo opatrovníkovi, či s jeho zastupovaním súhlasia, bol súčasťou účastníctva v konaní. Potom rozhodne o trovách konania

s prihladením na vyúčtovanie trov zastupovania žalobcom, z pohľadu účelnosti jeho trov právneho zastúpenia v spotrebiteľskej veci a za súčasného faktu, že žalobca nenamietal neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

K ostatným odvolacím námietkam žalobcu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ vo vzťahu k § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. o zastupovaní vedľajšieho účastníka v konaní právnym zástupcom, aj v spojitosti s účelnosťou trov, odvolací súd konštatuje, že v judikatúre súdov bolo už vyjadrené (Ústava SR článok 47 ods. 2), že vedľajší účastník sa môže dať zastupovať právnym zástupcom, preto zásadu účelnosti má súd sledovať v činnosti zastupovaného občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľa prostredníctvom advokáta. Žalobca bol v tomto súdnom konaní o oznámení vstupu vedľajšieho účastníka informovaný súdom 22. 7. 2014. Mal teda možnosť konať v súlade so zákonnými možnosťami o zhora uvedenom účastníctve vedľajšieho účastníka. (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.